



pri la malproksimaj landoj eniliaj literaturo, folkloro, historio, institucioj, k.t.p. ? Kaj tamen aperas artikoloj pri tiuj temoj. Sed tiuj artikoloj estas plej dise disjetitaj en la maro de la revuoj. Bedaŭrinde ! Kiel ekzistas "Literatura Mondo" devus ankaŭ ekzisti iuj fakaj revuoj por la aliaj branĉoj de l'homa agado (artoj ĝenerale, sciencoj, historio, k.t.p.). Eble, en la komenco, unu granda periodaĵo kiu ampleksas ĉiujn branĉojn kaj kiu publikigus nur la verajn interesaĵojn ? Absolute necesa estas ankaŭ tute sendependa internaci politika gazeto kun kompetantaj kunlaborantoj en multaj landoj kaj kun absoluta libereco por publikigi ĉiujn kaj ĉiajn ajn politikajn artikolojn. Nun ke la politiko havas tiel grandegan intereson ĉe naŭdek naŭ centonoj de la homaro, la propaĝanda valoro de tia E° gazeto estus ege granda. Devus esti ke por informi pri iu ajn aspekto de fremda lando, la homoj ne nur devas serĉi en naciaj fontoj sed ke la esperantistoj havus la eblecon trovi tion en E° fontoj. Mi bone scias ke ni estas ankoraŭ en la reorganiza tempo (dum ke jam denove amasiĝas la nubegoj kiuj minacas per stormego ĉion neniiganta, multe pli terura ol iam antaŭe ! ) kaj mi bone scias ke 60 jaroj estas tre tre mallongega tempospaco sur la vojejo de la historio. Tamen ni jam devas pensi ankaŭ pri tiu plano. Nia movado ne troviĝas sur sufiĉe alta nivelo.

Sed ni ne atendos tiun rezultaton. Ni malaperas. Ni volas komenci per ni mem. Kaj nia unua punkto en la helpo al la solvo de tiu gazetara problemo estos : malapero de nia revueto.

Restas al ni, publike danki ĉiujn kiuj teknike ankaŭ per artikoloj helpis nin. Jen sekvas iliaj nomoj. Almenaŭ de tiuj kiuj ankoraŭ staras en la movado : S-ino Henriette Roose-De Kerstieter; F-inoj Germaine Mallet, Marie-Louise Roose, Marie-Thérèse Roose, Rosa Jurion. Samideanoj, D-ro Theo Van Gindertaelen, Prezidanto de Flandra Ligo Esperantista, E. Cortvriendt, Direktoro de Flandra Esperanto Instituto, Roger Iserentant, iniciatinto sekretario de "Paco kaj Justeco", kaj helpa sekretario de Flandra Ligo Esperantista, Grégoire Maertens, propagandisto de "Paco kaj Justeco" kaj Ĝenerala sekretario de Flandra Ligo Esperantista, Etienne De Baets, Roger Martens, André Claeys, Gilbert Bruyneel, Emiel Stalpaert, Jozef Roels, André Spruytte, Robrecht Boudens, pastro.

Drs Fernand ROOSE - Profesoro,  
Prezidanto "Paco & Justeco",  
vic-prezidanto de "Flandra Ligo  
Esperantista".

-----  
-----  
ESPERANTISTOJ ANKAŬ PLANTIGAS ARBON SUR INSULO WALCHEREN !  
-----

La estraro de "Paco & Justeco" pere de la V.T.B. (Flandra Jurista Unuiĝo) pagis sumon al la komitato por replantado de arboj sur insulo Walcheren, por ke ĝi plantu arbeton kiu portas la sur-

skribon :  
"PACO & JUSTECO" - "Brugge".

HET STANDPUNT VAN Z. EXC. DE HEER NAEGELEN.

Minister van Nationale Opvoeding in Frankrijk,  
in zake de internationale taal.

Het "Journal Officiel" van 21 Aug. 11. bevat het antwoord van de Minister van Nationale Opvoeding aan de Heer Lucien Amat van Toulon, die gevraagd had dat het Esperanto op de schoolprogramma's zou voorkomen. Dit antwoord is zeer gedetailleerd.

Het begint met te zeggen dat "het belang van een waarlijk internationale taal schijnt niet meer te kunnen geloofd worden". Hij bevestigt verder "dat de laatste oorlog de onderlinge afhankelijkheid van al de naties ter wereld bewezen heeft". Maar "dat ongelukkiglijk een der grootste moeilijkheden voor de onderlinge verstandhouding in de veelheid der talen ligt".

Het eerste deel van zijn betoog sluit met de woorden: "de enige oplossing wordt ons door 'n internationale taal gegeven". Dan overzouwt de Minister de verschillende oplossingen die reeds werden voorgesteld: het Latijn, de levende talen, zonder het Frans te vergeten. "Al de beschaafde vreemdelingen, schrijft hij, gaan akkoord om de buitengewone verdiensten van het Frans te erkennen. Twee eeuwen lang is het de voorkeurstaal geweest van kunstenaars en diplomaten, maar de politieke verzwakking van ons land sinds een 30 tal jaren, laat ons niet meer toe te hopen, dat de Angelsaksische volkeren ten voordele van het Frans er zullen van afzien de eretitels van hun gemeenzame taal te doen gelden".

Bij de behandeling van het Engels dan, verklaart de Minister: "Niettegenstaande de moeilijkheden van de uitspraak en de schrijfwijze heeft het Engels op het Frans het voordeel van een veel minder ingewikkelde spraakkunst. Een Engelse geleerde, Dr. Ogden, is er in geslaagd een vereenvoudigde taal op te bouwen, getrokken uit het gewone Engels en herleid tot 850 woorden met 18 verbale vormen met de welke men zich gemakkelijk en correct kan uitdrukken (degenen die er ondertussen de ondervinding van hebben opgedaan, weten dat het tegenovergestelde het geval is: nota van de ondergetekende) "Het Basic English", ook met zijn ernstige tekortkomingen, schijnt meer kans te hebben dan het Frans, om als internationale taal aangenomen te worden, moesten alle volkeren die zich min of meer normaal van het Engels bedienen in hun dagelijkse handel en wandel, overeenkomen het gebruik ervan aan te raden. Het is klaarlijk dat het niet in het belang ligt van Frankrijk de ontwikkeling ervan te bevorderen. Het zou aan de Engelssprekende volkeren een gevaarlijke suprematie geven op de domeinen der politiek, economie en cultuur". (opgedragen aan al degenen die nog geloven dat eens een of andere nationale taal zal aangenomen worden als internationale hulptaal: nota van ondergetekende) Mr Naegelen besluit dan ook: "Het schijnt me dus toe dat we moeten terugkeren tot de idee van een kunstmatige taal". De Minister behandelt dan de argumenten die men aanhaalt tegen de kunstmatige talen. In dit gedeelte zegt hij o.m.: "Het is zeker dat in al de landen, de tijd, door veel kinderen gebruikt om vreemde literaturen te lezen, beter zou gebruikt worden, in plaats van met veel moeite en dan nog slechts de elementen alleen te leren, moesten zij toegang hebben tot vertalingen die het voornaamste zou bijdragen van de gedachte der groten die bijgedragen hebben tot de verruiming van onze kennis. In plaats van te trachten - en dikwijls dan nog tevergeefs - twee of drie vreemde talen oppervlakkig te leren, zou het intellectueel, voor de meerderheid der kinderen, veel voordeliger zijn één taal goed te leren, en zich tevreden te stellen voor het overige met een hulptaal, die zonder moeite ons zou toelaten in betrekking te komen met beschavingen die zeer dikwijls voor ons totaal gesloten blijven. (opgedragen aan sommige paedagogen (?) die het een schande vinden dat men nog het Esperanto zou opgedrongen worden aan de jongens die reeds zoveel andere talen moeten leren (nota van ondergetekende)).



AL LA GEMEMBROJ DE "PACO & JUSTECO".

-----

" Jen mi finfine estas, eta revueto, ligileto konkreta inter la movado kaj la grupo unuflanke kaj inter la estraro kaj la geanaro aliflanke. Mi ne ekestis sen pezaj zorgoj nek multega laborado; mi ankaŭ ne ekestis kiel la amerikaj fungourboj sed nur post longa pripensado kaj pro-kaj- kontra paroladoj de la estraro. Tial, karaj gelegontoj, estu ne tro kritikema je mi kaj preparu al mi la akcepton kiu decas al amiko je kiu oni longtempe vane sopiris kaj kiu hazarde finfine nin vizitis. Pardonu al mi la malluksan kaj laŭ-cirkonstancan aspekton de mia mieno. Memoru la flandran proverbon ke : "Sub maldelikata ŝelo sin ofte kaŝas ora koro" kaj iĝu konvinkita ke mia enhavo, kvankam nezorge prezentita, estas al vi, estimataj gesamgrupanoj, tiu ora koro. Ĝi ekde nun senĉese batos nur por ĉiuj de vi, sciante ke ĝi estas tiel nepre necesa al via Esperanto-intelekta vivo kiel la homa koro al via korpa ekzisto. Per ĝia bonfarta funkciado je via intenco ĝi pruvos humile alporti al vi pliriĉigon de via Esperanto-kono, okupadon agrablan dum tedaj horoj, kunvivadon senĉesan kun la tuta grupo, amuzon seriozan post la laboro ĉiutaga. Kial do, miaj karaj gelegontoj, ne ŝategi kaj ambaŭmane akcepti min kaj vin fidi al tiu ora koro sub maldelikata ŝelo ?

"NE KONATA, NE ŜATATA"

oni diras. Pro tio mi iomete parolos pri mi mem por ke vi tuj ekonu kaj ekamu min jam je l'unua renkontiĝo tiel kiel... nu ja, kiel bela blondulino.

Mi eniris sendemande vian nunan preskaŭ mortan E-aktivecon - kaŭze de la hodiaŭaj ficirkonstancoj, mi konsentas - ĉar mi sentis la necesegon iomete, kvankam tute ne sufiĉe, anstataŭigi kiel eble plej bone kaj plej baldaŭ la momente ne plu aperantajn E-gazetojn. Mi do intencas doni al vi la intelektan nutrandon kiu al vi mankis kaŭze de neebleco aboni al E-revuo en-kaj eksterlandaj. Krom tiu ŝefafero mi min ankaŭ prezentis vin helpi por iĝi bonegaj gesesperantistoj, por vin sentigi ke vi ion posedas estante gemembroj de "Paco & Justeco", vin grupigi kvazaŭ en unu familio kiel decas al geanaro de sama unuiĝo. Unuvorte mi laboros nelaciĝante por POSTULI DE VI ĈIUJ - sen ke vi eble sentos ĝin - PLI DA AKTIVECO EN KAJ POR NIA KARA MOVADO.

Jen vi konas min. Al vi juĝi se mi indas esti via amiko. Mi arde esperas ke mi kapablos konkeri ĉiujn korojn de la geklubanaro ĉar estos vi, karaj gelegontoj, kiuj decidis pere de via entuziasmo aŭ de via malintereso pri la daŭra vizito de mi, bona verd-kora fidela E-amiko, al vi . "

JEN KARAJ GELEGANTOJ KAJ CEGRUPANOJ, RION MI SKRIBIS EN LA UNUA ARTIROLETO DE LA UNUA NUMERO DE NIA REVUO, TIAM ANKORAŬ TITOLITA "ANTAŬEN";

Jam ses jaroj pasis de post tiam. Multaj el nia mezo ne kapablas imagi kiom da energia laboro la eldono postulis de tiuj kiuj libervole prenis la taskon sur si por kontentigi bezonegon urĝan en Esperanto-mondo dum la pasintaj jaroj. Ne nur la spiritan taskon mi aludas, por ĉiam per decaj artikoloj plenigi kelkajn paĝojn monate, sed ankaŭ la materialan laboron por havigi paperon, multoblige la maŝinfrapitan specimenon ktp. Kaj ĉefe ni ne forgesu la riskan entreprenon de tiu sekreta eldono dum la 3 unuaj jaroj sub germana okupado.

Kortuŝas ĉiam kiam oni devas adiaŭi karan estaĵon. Similan senton havas la estraro de "Paco kaj Justeco" kaj cetero ĉiuj ĝiaj gemembroj je la aperigo de la hodiaŭa numero kiu estas ankaŭ la lasta.